काग्रीखगड न॰ काग्रीमा इत्तात्रप्रतिपादकं खगडम् । स्कन्द-पुराचानगेते काग्रीमा इत्तात्रप्रतिपादके व्यासप्रचीते खग्डभेदे तत्प्रतिपाद्यविषयात्र तत्रासुक्रमिककाध्याये दर्शिता यथा

'विन्यनार्दसंयादः प्रयमं परिकोत्तितः। सचलाक प्रभायय दितीयः ससुदाहृतः। अगस्तेरात्रम पहे देवानामागमस्ततः। पतिव्रताचरिलं च प्रस्थानं कुसाससावः। तीर्धप्रशंसा च ततः सप्तपूर्यास्ततः स्टताः। संयमिन्याः खरूपञ्च ब्रह्मलोकस्ततः परम्। इन्द्राग्योलीक्संप्राप्तिस्ततच शिवशर्माणः। अग्ने: वसुद्भयस्तकात् क्रव्यादर्यसम्भवः। गन्नवसन्तरापु-र्खोरीययोख ससद्भवः। चन्द्रलोकपरिप्राप्तिः शिवशर्मा-द्विजनानः। उड्होतकथा तसात्ततः गुक्रस्छद्भवः। मच्चेत्रगुरुशौरीयां लेकानां वर्सनं ततः । सप्तवीयां तती जो का अवस्य च तनस्तपः । तती अवपदमापि भुवली-कस्थितिस्ततः। दर्भनं सत्य बोकस्य तस्य वै शिवशर्मा णः। चतुर्भुजाभिषेक्षय निर्व्वाणं चिवयसीयः। स्कन्धागस्थी-व संवादी मणिकस्प्रीः ससुद्रवः। ततस्तु गङ्गामाचात्र्यं ततीदग्रहरास्तवः। प्रभावशापि गङ्गाया गङ्गानाम-सहस्रकम् । याराख्याः प्रशंसा च भैरवातिभ वस्रतः। दग्डपाचेः समुद्ग तिर्त्तानवाणुद्भवस्ततः। आख्रान-ञ्च कलावत्याः सदाचारस्ततः परम् । ब्रह्मचारिपक-रणं ततः स्तीतच्यानि च। हालाकायप्रकरणमवि-सक्ते भवर्खनम् । नतोन्ट इस्वधक्तीव ततोयोगनिक-पण्म्। कालज्ञानं ततः प्रीक्षं दिवीदाचस वर्षानम्। काश्याय यस् नं तसाद्योगिनी वस् नं ततः । जां जार्क-स्य समाख्यानमुत्तराक्षेत्रया ततः। शान्वादित्यस् मिंहमा दूपदादिल्लांसनम्। ततस्तु गर्डाख्यानमर-णाकीदयःस्ततः। दशायमेधिकं तीर्यं मन्दराच्च गणागमः। पिशाचमीचनास्त्रानं गखेशप्रेषणं ततः। माया गण पतेचाय दु रिटमाइभ वस्ततः। विष्णु मायामपञ्चीऽथ दिशेदासविसर्ज्ञ नम्। ततः पञ्चनदोत्पत्तिवि न्द-माधवसमावः। मताविज्यवतीर्थानां माज्ञाताप्रपर-वर्खनम् । प्रयाचं मन्द्रात्काश्यां वयभध्यज्ञम्लिनः । नैगीयव्येष गंदादी ज्येष्टलाने महेशितः। ततः चेत्ररइस्टस् कथनं पापनाग्नम्। ध्रयातः कन्दुकेषस् व्यावेषस्य ससुद्रवः। ततः ग्रेलेवरकणा रत्नेगस्य च दर्धनम् । कत्तिशवः समृत्यत्तिस्तत्वायत्तागमः । देवता

नामिश्वानं दुर्गाद्धरपराक्रमः । दुर्गांथा विकायवाव तत खोक्कारवर्ष्ण नम् । पुनरोक्कारमाङ्गात्यं तिलो-चनसमुद्भयः । तिलोचनप्रभावोऽय केदाराख्यानमे-व च । ततो धन्त्रीयमिङ्मा ततः पिचक्या गुभाः । ततो विश्वभु जाख्यानं दुर्द्भस्य कथा ततः। ततोवीरेश्वरा-ख्यानं वीरेशमिङ्मा पुनः । गङ्गा तीर्थेष संयुक्ता कामेशमिङ्मा ततः। विश्वकर्मोशमिङ्मा दच्यश्वसमुद्भवः । सत्या देइविसर्गय ततोदचेश्वरोद्भयः। ततो ये पार्व्य-तीशस्य मिङ्मः परिकीर्त्तनम् । गङ्गे गस्याथ मिङ्मा नर्भदेशसमुद्भयः । सतीश्वरसमृत्पित्तरस्तिशादिवस्यम् मम् । व्यासस्य हि भुजक्तमभी व्यासभापविभोक्तयम् । चेत्रतीर्थ-कदस्यं च मृक्तिमग्रुपसङ्कष्ट्रा । विश्वेशाविभीवश्वाय ततीयात्रा परिक्रमः । एतदाख्यानशतकं क्रमेख परिकीर्त्तितम्" । काशीनाथ प्रव्ह त० । मङ्गदिने काशीपत्यादयोऽप्यत्र" कालं

निकटतो ज्ञात्वा काशीनाधं समास्त्रेत्' । काशीनाधं समास्त्रिय कुतःकालभयं न्ट्रणाम्' काशीखः । काशीयाता स्त्रीकरः। काशीयाता स्त्रीकरः।

काशीयाता स्ती ० त०। काशीस्थती वें पु यात्रायाम् तत्प्रकारः काशीस्व॰ दर्शतायथा।

"त्रीवेदव्यास उवाच। नियामय महाप्रात्त! लीमहर्षण! यच्मि ते। यथा प्रथमतो याता कर्त्तव्या यातिकेर्मुदा। सचेलमादौ संस्नाय चक्रपुष्करियोजले। संतर्भ देयान् सिपतृन् ब्राह्मणांस तथार्थिनः । चादित्यं द्रौपदी विष्णुं दग्डपाणिं महेश्वरम् । नमकात्य ततोगकः हु हु दुव्दिवनायक्तस् । ज्ञानयापीमुपस् भात्र निन्द्तेषं तत्रोऽर्ध -येत्। तारकेशं ततोऽभ्यच्य महाकालेश्वरं ततः। ततः पुनर्दग्रहपाणिरित्येषा पञ्चतीर्थिका। दैनन्दिनी विधातव्या महाफलमभीप्दुभिः। ततो वैश्वेश्वरी यात्रा कार्या सर्चा-र्धा चित्रिदा । दिसप्तायतनानाञ्च १४कार्य्या यात्रा प्रयत्ततः। कप्णां प्रतिपदं प्राप्य भूताविध यथाविधि। अथ वा प्रतिभूत इ चेत्रिविद्यमभीप्रविभः । तत्तत्तीर्थकतस्त्रानस्तत्तिङ्गकता-र्चनः । मौनेन यात्रां कुर्याणः फलं प्राप्नीति यात्रिकः । चे। द्वारं प्रथमं पग्री नात्सीदर्थां हतोदकः। विपष्टपं महादेवं ततीवै क्रिनवाससम्। रत्ने भं चाय चन्द्रे मं केदा-रंच ततीव जेत्। धम्मे वरंच वीरेशं गच्छे त् कामे वरं ततः। विश्वकमी वरं चाघ मणिकसी वरं ततः। अविमुक्ते वरं-हदा ततीविश्वेशमर्श्व येत्। एषा यात्रा प्रयत्नेन कर्चव्या-चेतवासिना । यस्तु चेत्रम्पित्वा तु नैता यात्रां समाचरेत् । विज्ञास्त्रयोपतिष्ठने चेत्रोज्ञाटनसूचकाः । अष्टायतनयाः